

روز دوشنبه دهم اردیبهشت ماه ۱۳۲۴ بنابر اصلاحی که از شورای فرهنگی بریتانیای کبیر رسیده بود جلسه مخصوصی در فرهنگستان ایران تشکیل شد و مستر «اون» ناینده شورای فرهنگی بریتانیا و خانم «هرنی» مدیره عامل شورای فرهنگی در ساعت ۱۱ صبح در جلسه فرهنگستان حضور به مرسانیده و ۲۱۳ جلد کتاب ادبی و تاریخی از اساتید زبان انگلیسی که مخصوصاً از لذت خواسته بودند بفرهنگستان هدیه نمودند. از طرف آقای سمیعی رئیس فرهنگستان با ابراز امتنان جلسه افتتاح و کتب مزبور یندیرنامه شد. آقای اون بزبان فرانسه بیانات مبسوطی در باب اهمیت روابط فرهنگی میان ملل عالم و خدمات عده اساتید علم و ادب بهم نوع بشر بیان نمودند و پس از ایشان آقای دکتر امیر اعلم نایب رئیس فرهنگستان بزبان فرانسه بیاناتی در ابراز امتنان از طرف اعضای فرهنگستان ایراد کردند.

قرچمهه خطابه آقای اون نماینده شورای بریتانیا

امروز با نهایت سرت بنام شورای بریتانیا در این فرهنگستان معظم حضور به مرسانیده ام تا مقداری از تألیفات مردان و زنان مشهور ادبیات انگلیس را تقدیم کنم. این مردان و زنان انگلیس هر چند از مفاخر ملت خود هستند لکن جای آن دارد که بگوئیم از جمله مفاخر نوع بشر بشمارند اینها شعراء و هنرمندان و صاحبان تخیلات عالیه و افکار متعالیه بوده اند که بقول شاعر انگلیسی شلی قانون گذاران غیر رسمی عالم محظوظ هستند.

بکی دیگر از شاعران انگلیسی بنام ویلیام بلیک گفته است بزرگترین مظاهر روح انسانی قسوه اندیشه اوست و امتیاز او از دیگر حیوانات باندیشه است. انسان با شاهپر خیال است که بجانب بهشت برین پرواز میکند و با همین نیروی معنوی است که بوئی از عالم دیگری که ماوراء محوسات است بمشام او میرسد و از راز آن شائی که فوق زمان و مکان اپت آگاه میشود، بقوه اندیشه است که بشر در صدد بیان و تعبیر حقایق ازلی بر میآید و در طول قریب ای مت마다 در معرفی آنها می کوشد پس ما هر قدر در تجلیل و تکریم رجال و نسوانی که صاحبان خیال و اندیشه بوده اند بر آئیم باز حق آنها ادا شده است زیرا که این بزرگان مظاهر

عقل کل و روح عالم هستند و در این جهان هیچ عمل درستی ظهور نمی یابد مگر آنکه منشاء آن تفکر صحیح باشد.

پیش از آنکه ما دنیائی بیشتر ازین دنیائی که داریم طرح بیفکنیم باید نخست نقشه آن را در ذهن خود ترسیم کنیم. ما باید قلوب خود را بطوری از عشق و حرارت این جهان ذهنی مشتعل سازیم و بطوری این تصویر خیالی را در ذهن خود حاضر و محسوس قرار بدهیم که تا واقعاً آن نقشه در این دنیای موجود خارجی تحقق یابد دست از آن بر نداریم.

باید این شعله که در قلوب ما زبانه می کشد چنان دلهای ما را بسوزاند و همچنین خود کند که مجالی برای خیالات فاسد و مخرب پیدا نشود و هیچ قوه نتواند آن افکار عالیه را محو و زایل کند. راهی برای خود خواهی بست و حفیز و بیم و هراس و کبر و غرور باقی نماند.

این صفات سرچشمہ دشمنی و ضدیت خلابق محسوب میشوند اینها عواملی هستند که ملل را درخون یکدیگر غوطهور میسازند بجای دشتهای سرسبز و خرم میباشند خشک بر همه بوجود می آورند و در نقاطی که باید مسكن مردمان صلح جو باشد بیغقوله وحشت ویرانه های پردهشت جای گزین میسازند.

اندیشه نه تنها وسیله ارتباط و دوستی میان افراد بلکه ملت هم بزاد است بلکه واسطه محبت میان اقوام مختلف نیز هست پیش از آنکه تفاهم حقیقی میان دو ملت بوجود بیاید باید میان افرادی که ملل را تشکیل میدهند حسن تفاهم موجود شود این یکانکی اقوام مستلزم نفی هیئت های فردی نیست بلکه در عین اتحاد و برادری میان ملل آنها را در احترام ملیت خاصه خودشان نیز راسخ قدم تر میسازد.

هیچ کس نمیتواند عالم را تغییر بدهد و آن را وطن خود سازد مگر آنکه میهن خود را که جزئی از عالم است دوست بدارد.

وطن پرستی حقیقی نامی غیر خود نیست وطن پرست واقعی آن است که بازاد و بوم خود عشق میورزد لکن سایر کشور هارا نیز دوست میدارد چنانکه شاعر گوید: خدا همه روی زمین را بهمه مردمان داده است نا آنرا دوست بدارند.

ولی چون قلوب ما کوچک هستند
برای هر کس قسمتی از خاک
مرجع و محبوب میشود...

میهن پرست حقیقی وطن را دوست دارد نه برای خاطر او بلکه از این جهت
که جزوی از همه عالم است چنین شخصی خود را تابع این قانون کلی قرار میدهد
که همه مردم در هر جا باشند باید از نعمت آزادی بر خوردار شوند و یکدیگر را
بهیچ عنوانی بنده خویش قرار ندهند چنین شخص خواه قوه نظم شعر داشته باشد یانه
شاعر محسب میشود و صاحب اندیشه و تخیل است.

ایران هر کز از رجال وطن خواه و شاعر خالی نبوده است و هر کز از نجلیل
این قبیل رجال فروکنار نکرده است. ایران هیچ وقت از احترام کذشته خود در عین
امید با آینده غافل نمانده است این صفتی است که ما انگلیسها لیز در کشور خود با آن
انس داریم و بحقیقت آن بی برده ایم.

در بریتانیای کبیر کذشته همواره نیرومند و مسلط است و سنت قدیم قوی و قاهر
است ولی نه بحدی که ما را از ترقی باز بدارد بلکه باستعانت همین سنن قدیم است که
ما قبل از آنکه قدم در مکان ناشناس و جدیدی بگذاریم زیریایی خود را با احتیاط
مینشکریم بطوری که پیش از ساختن بنائی از استحکام بنیان آن اطمینان حاصل
می کیم. ما هر کز این خیال مضحك را در سر خود راه نداده ایم که خواهیم نواست
در ظرف یکروز مملکت خود را از نقص بکمال بر سایم ما میدانیم که بیوسته باید
بطور استمار و آهسته پیش رفت لکن متفسگرین ملت ما همیشه خطی را که باید
طی نمائیم بما نشان داده اند. با نور تخيیلات خود آفاق حیات آتبه هارا روشن کردند
و ما همواره کوشیده ایم که این خیالات نورانی را مبدل به حقایق محسوس نمائیم.
بهراندازه که ما قدم پیش میگذاریم آن افق نیز دورتر میرود و ما برای حصول ترقی
باید آن بزرگان و خیالپروران عظیم الشان را مقندا پیشوای خود قرار بدهیم کاهی
اتفاق اقتاده است که در زمان حیات بقدرتی که شایسته بوده آنان را نجلیل نکرده ایم
و بعد باین خیال اقتاده ایم و بتدارک آن کوشیده ایم.

وظیفه افتخار آمیز فرهنگستان ایران است که مشعلی را که بزرگان و متفکرین شما در این کشور برآورده اند همواره مشتعل و منور نگاهدارد. این مشعلی است که پرتو آن نه تنها همه طول و عرض خاک ایران را دوشن می‌کنند بلکه موجب روشنائی همه عالم است، ایران مثل فرانسه عزیز سرزمین شاعران شهر و صنعتگران بصیر است و مثل فرانسه نگاهبان این اصل اصیل تمدن است که از حیات و حقیقت و اندیشه ترکیب شده است.

من امروز قصد ندارم که در حضور شما از تطبیق ادبیات سخن برآنم و بکوشم که آثار ادبی بک ملت را با آثار دیگران بسنجم. ادبیات مثل علوم اختصاصی به کشوری که آنرا نولید کرده ندارد ادبیات هر ملتی تنها مال او نیست بلکه تعلق بجهان دارد مردم عالم از جهت شرکت در ملیت‌های خودشان برادر محسوب نمی‌شوند بلکه از جهت اشتراك در انسانیت باهم برادر هستند، مقصود حقیقی زبان و ادبیات ایجاد اتفاق نیست بلکه اینها وسیله اتحادند. من متأسفم که نمی‌توانم با زبان خود شما بیاناتی بکنم ولی زبانی را برای ابراز نیات خود اختیار کردم که هم در کشور شما و هم در کشور من عزیز و محترم است یعنی زبان فرانسه جاویدان. مقصود من و مقصود شورای بربانیا که من نماینده آن هستم این است که ادبیات انگلیس را مانند بک رقیبی برای ادبیات فرانسه که شما آنرا خوب می‌شناسید و دوست میدارید معرفی نمایم. قصد من فقط این است که این کتب تقدیمی ادبیات انگلیس را بشما بشناساند و شما بدانید که ادبیات انگلیس هم قرن هاست مثل ادبیات ایران و ادبیات ملت بزرگوار فرانسه که برادران ما و شما هستند بک منظور عالی را دنبال می‌کنند و آن ترقی بشراست از راه حریت و مساوات و اخوت و تقویت اندیشه. بکی از شعرای انگلیس موسوم به جان کیت می‌گوید:

من بهیچ چیز یقین ندارم مگر پاکی و بی‌آلایشی احساسات دل و حقایق
قوه اندیشه، آنچه را که اندیشه زیبا میداند حتماً عین حقیقت است
و در جای دیگر می‌گوید

زیبائی حقیقت است و حقیقت زیبائی است

این تنها چیزی است که شما درین عالم میدانید
و تنها چیزی است که باید بدانید.

اکنون ستاره در آفق میدرخشد که هر قدر غبار و دود این سالهای خرابی و
ویرانی بر طرف میشود بیشتر آشکار میگردد و ما باید بدنبال آن روشنائی برویم. من
در نظر داشتم که چند ماه قبل از این کتابهای حاضر را بشماتقدیم‌آمایم ولی بر شما پوشیده
بیست که بمبهای دشمن که بقصد تخریب این شهر قدیمه لنده افکننده میشد بکتب
رحم نکرد. در یکشنبه از سال ۱۹۴۱ آتش چندین میلیون کتاب را طعمه خود ساخت
و این حریق بیشتر در مخازن چاپخانه‌ها در پاتر توستر را و در کوچه‌های مجاور کلیسا‌ای
سن پول خسارت وارد آورد و اتفاقاً این نقاط نخستین جانی بوده‌اند که کتب شکسپیر
و میلتون و سایر مفاخر ادبی ما از آنجا به عالمیان عرضه شده‌است. ما آهسته ولی با اطمینان
بعبران و ندارک خسارات وارد پرداختیم آلات دهشتناکی که دشمن بکار می‌برد عمارت‌ها
و کتب ما را ویران ساختند ولی نتوانستند ادبیات و افکار ما را از میان بیرند ادبیاتی که
بنابر قول میلتون از این فکر بدیع منور و مزین شده است:

«مقصود ما ادامه حیات بعد از حیات است»

بنابر همین مقصود است که من از آقای رئیس فرهنگستان و آقایان اعضاء
فرهنگستان ایران تقاضا می‌کنم که امروز بعنوان هدیه دوستانه و محبت صمیمانه این
کتب را قبول فرمایند.